

Oranjevoorhoofdvruchtenduif

Kweek van vruchtenduiven in Sao Paulo, Brazilië

Tekst en foto's: Carlos Alberto Polezel Filho (Beto),
Ana Julia Moraes Andreatta Rela
Vertaling: Seth Martens

Een tijdje geleden ontving de werkgroep Wilde Duiven en Kleine Hoenderachtigen een mail van een enthousiaste vogelliefhebber uit Sao Paulo, Brazilië. Zijn naam is Carlos Alberto Polezel Filho, zijn roepnaam Beto. Als lid van AVIORNIS Iberica ontving hij het Aviornis-magazine met daarin de Spaanstalige versie van het artikel betreffende vruchtenduiven: 'Actie voor het behoud van vruchtenduiven' (nr. 193, 34ste jaargang). Beto voelde zich aangesproken en stelde voor om een artikel te schrijven met zijn bevindingen. Hieronder lees je een verslag van een jonge duivenliefhebber.

Ik ben opgegroeid in een familie van vogelliefhebbers. Met mijn 21 jaar ben ik nog jong, maar van kindsbeen af heb ik veel geleerd van mijn grootmoeder. Zij houdt zich voornamelijk bezig met het met de hand opkweken van onder andere vruchtenduiven. Mijn vader heeft te weinig tijd door een druk beroep, en mijn neefjes zijn nog wat jong om te helpen. Vandaar dat ik me meer en meer met de vogels ben gaan bezighouden. Er valt echter nog steeds veel te leren; een attente vogelliefhebber moet daar steeds voor openstaan!

Vruchtenduiven hebben in de loop der jaren een vaste plaats in onze kwekerij ingenomen. We merken echter dat deze mooie vogels snel verdwijnen uit de meeste collecties. Hier in Sao Paulo, waar we onze kwekerij hebben, behalen we sinds 2003 erg goede resultaten. Het klimaat is de duiven natuurlijk gunstig gezind. De gemiddelde temperatuur in Sao Paulo is ongeveer 23 °C.

Om succesvol te zijn met deze vogels is een speciale verzorging vereist. Om te beginnen is er de keuze van de voliëres. Vruchtenduiven vragen een voliëre met beplanting waarin ze kunnen schuilen en broeden. Verder moet er een gedeelte zijn waar ze kunnen genieten van een stortbad of een zonnebad. Een ander gedeelte moet overdekt zijn, zodat ze kunnen schuilen. We houden de vogels in elke voliëre per paar apart, zonder andere medebewoners. Van de twaalf soorten die we hebben, gaat enkel *Ducula aenea* (groene muskaatduif) goed samen met toerako's en andere relatief kleinere vogelsoorten.

Als voeding geven we tweemaal per dag een mengeling van versneden appel en banaan, verrijkt met meel en wat gekristalliseerd fruit. Dagelijks krijgen ze vers water, eenmaal per week wordt dit verrijkt met vitamines.

Opvallend is dat de vogels zich haasten om te komen eten zodra het eten verstrekt wordt. De meest hongerige soorten zijn *Ducula carola*

Prachtvruchtenduif met jong

Groene muskaatduif (links)
en zwartnekvruchtenduif (rechts)

(hoefijzermuskaatduif) en *Ptilinopus superbus* (prachtvruchtenduif).

Als nestbakje geven we een rieten mandje van ongeveer 15 cm diameter met bladeren en droog gras als nestmateriaal. Al maken ze een zeer simpel nest, toch is de keuze van de plaats ervan zeer delicaat. Als eenmaal een plaats gekozen is, zullen ze deze niet meer veranderen. Zowel doffer als duivin broeden, gemiddeld duurt dit 15 dagen. We laten de jongen in het nest tot ze geringd moeten worden. Vanaf dat moment plaatsen we de jongen in een couveuse en kweken ze verder op met de hand. Dit gebeurt na een tiental dagen. Door deze techniek zijn we nu in staat de vogels succesvol op te kweken en wordt er een bestand opgebouwd.

In 2007 waren we zeer succesvol met enkele soorten: *Ducula aenea* (groene muskaatduif), *Ptilinopus superbus* (prachtvruchtenduif), *P. aurantiifrons* (oranjevoorhoofdvruchtenduif), *P. melanospila* (zwartnekvruchtenduif) en *P. perlatus* (geparelde vruchtenduif) hadden gemiddeld zes jongen per koppel. Verrassend resultaat was dat met *P. iozonus* (oranjebuikvruchtenduif) niet gekweekt werd, maar een verheugend resultaat was de nakweek van *P. magnificus* (Wompoo-vruchtenduif); deze werd voor het eerst door ons gekweekt.

We willen Beto danken voor zijn enthousiaste bijdrage! Hij heeft zijn uiterste best gedaan om een artikel in het Engels te schrijven zodat het voor ons vertaalbaar was naar het Nederlands. Hopelijk inspireert hij jullie om zijn voorbeeld te volgen om ook eens een mooie bijdrage te leveren.

De werkgroep wil ook vermelden dat ze met dit artikel zeker geen handopfok wil promoten. Wel moeten we ons bewust zijn van de noodzaak van een stabiel bestand. Als handopfok, of het gebruik van lachduiven, een noodzaak is om dit te bereiken, moet dit zeker in overweging genomen worden.

Geparelde vruchtenduif

